

# Càntut

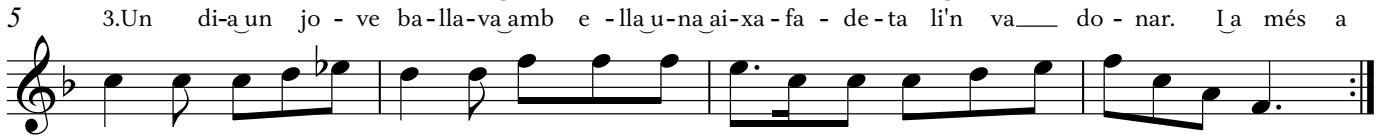
Cançons de tradició oral

## La botineta

Montserrat Llover i Expósito, Les Planes d'Hostoles



1. U - na mi - nyo - na al - ta i bu - fo - na, per ba - lla - do - ra se'n pot ben mi - rar, tan bon punt  
2. Qua(n) - se - vol jo - ve que ba - lli amb e - lla de bo - ti - ne - ta no en po - drà por - tar, perquè si n'hi(n)



3. Un di - a un jo - ve ba - lla - va amb e - lla u - na ai - xa - fa - de - ta li'n va do - nar. I a més a  
en - tra a la sa - le - ta, la bo - ti - ne - ta la'n fa re - llis - car. Oh, ia - ià!  
da - va u - na ai - xa - fa - de - ta, com qu(e) és ten - dre - ta, molt mal n'hi(n) fa - rà.  
cór - rer a ca - sa se - va (a) la se - va ma - re ho va a - nar - ho a ex - pli - car.

4. La seva mare amb els ulls plorosos  
casa del metge la'n va acompanyar.  
I com que el metge n'era un xic jove  
quan la(n) va veure riure es va posar.

5. No hi pots anar noia, no hi pots anar noia,  
no hi pots anar noia, tu a ballar.  
Perquè n'hi ha un jove que te'n v(e)gila  
i a la distreta et podia aixarpar (?).